

Отримано: 28 травня 2025 р.

Прорецензовано: 1 липня 2025 р.

Прийнято до друку: 4 серпня 2025 р.

email: larysa.minich@oa.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3105-6835>

email: sofia.loziuk@oa.edu.ua

DOI: [http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-26\(94\)-17-21](http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-26(94)-17-21)

Мініч Л. С., Лозюк С. А. Мовна репрезентація концепту «воїн» у сучасній українській масмедійній картині світу. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог : Вид-во НаУОА, 2025. Вип. 26(94). С. 17–21.

УДК: 811

Мініч Лариса Степанівна,
доцент кафедри української мови та літератури,
Національний університет «Острозька академія»
Лозюк Софія Андріївна,
студентка другого (магістерського) рівня здобуття
вищої освіти спеціальності 035.01 «Українська мова та література»,
Національний університет «Острозька академія»

МОВНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КОНЦЕПТУ «ВОЇН» У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МАСМЕДІЙНІЙ КАРТИНІ СВІТУ

Стаття присвячена аналізу концепту воїн у сучасному українському масмедійному дискурсі в умовах повномасштабної російсько-української війни, що триває з 2022 року. Вивчення лінгвокультурних концептів у контексті актуальних суспільно-політичних подій дозволяє дослідити особливості національної мовної картини світу, зокрема специфіку ментальності українського народу та трансформації ціннісних орієнтирів.

У межах дослідження окреслено теоретичні засади концептології як галузі когнітивної лінгвістики, визначено термінологічний апарат та описано зв'язок між мовою, культурою й національною ідентичністю. Концепт воїн розглянуто як складову української концептосфери, що в сучасних умовах набуває підвищеної культурної, моральної та символічної значущості. Акцент зроблено на його номінативному, конотативному, семантичному та ідеологічному наповненні.

Особливу увагу зосереджено на аналізі профілізації концепту у сучасних ЗМІ, де він реалізується як позитивно маркований елемент дискурсу – через лексеми герой, захисник, патріот, кіборг, козак. Досліджено динаміку зміни риторики масмедіа, що відбувається під впливом соціальної дійсності та воєнних обставин. Репрезентація воїна в медійному просторі засвідчує формування колективного образу мужнього, морально стійкого й відданого борця за свободу.

У статті охарактеризовано номінативне поле концепту воїн, розкрито механізми його мовної реалізації в різних типах дискурсу – новинному, художньому, публіцистичному, соціальному. Доведено, що концепт воїн є ціннісним центром сучасної української лінгвокультури.

Результати дослідження можуть бути використані в подальшому аналізі мілітарної термінології, вивченні міжмовної концептуальної картини світу, а також у практиці лінгвокультурологічної експертизи медіатекстів.

Ключові слова: концепт, воїн, концептосфера, мовна картина світу, когнітивна лінгвістика, масмедійний дискурс, лінгвокультура, національна ідентичність, профілізація концепту, номінативне поле.

Larysa Minich,
Associate Professor of the Department of Ukrainian Language and Literature,
National University of Ostroh Academy
Sofia Loziuk,
student of the National University “Ostroh Academy”

LANGUAGE REPRESENTATION OF THE CONCEPT OF “WARRIOR” IN THE MODERN UKRAINIAN MASS MEDIA PICTURE OF THE WORLD

The article is devoted to the analysis of the concept of warrior in modern Ukrainian mass media discourse in the conditions of the full-scale Russian-Ukrainian war, which has been going on since 2022. The study of linguistic and cultural concepts in the context of current socio-political events allows us to explore the features of the national linguistic picture of the world, in particular the specifics of the mentality of the Ukrainian people and the transformation of value orientations.

The study outlines the theoretical foundations of conceptology as a branch of cognitive linguistics, defines the terminological apparatus, and describes the relationship between language, culture, and national identity. The concept of warrior is considered as a component of the Ukrainian conceptual sphere, which in modern conditions acquires increased cultural, moral, and symbolic significance. The emphasis is placed on its nominative, connotative, semantic, and ideological content.

Particular attention is paid to the analysis of the profiling of the concept in modern media, where it is implemented as a positively marked element of discourse – through the lexemes hero, defender, patriot, cyborg, Cossack. The dynamics of changes in mass media rhetoric, which occur under the influence of social reality and military circumstances, are studied. The representation of a warrior in the media space testifies to the formation of a collective image of a courageous, morally stable and devoted fighter for freedom.

The article characterizes the nominative field of the concept warrior, reveals the mechanisms of its linguistic implementation in various types of discourse – news, artistic, journalistic, social. It is proved that the concept warrior is a value center of modern Ukrainian linguistic culture.

The results of the study can be used in the further analysis of military terminology, the study of the interlingual conceptual picture of the world, as well as in the practice of linguocultural expertise of media texts.

Keywords: concept, warrior, concept sphere, linguistic picture of the world, cognitive linguistics, mass media discourse, linguoculturology, national identity, concept profiling, nominative field.

Постановка проблеми. Постійне оновлення методологічного та концептуального підґрунтя лінгвістики забезпечує можливість здійснювати комплексний аналіз мовних явищ на різних рівнях та у багатьох аспектах. Мова – це «точно коор-

динована система мовних одиниць та явищ на різних мовних рівнях» та «словесного вираження думки», яка усуває ідіосинкратичність світогляду власника. Саме тому вивчення мовної картини світу різних етносів виступає актуальним завданням сучасної лінгвістики та відносно нової її галузі – концептології (Приблуда, 2018: 174).

Актуальність дослідження. Лінгвістика XX–XXI століть характеризується багатовекторністю та гнучкістю, демонструючи здатність до активної взаємодії з іншими науками, зокрема у міждисциплінарному контексті. Така взаємодія дозволяє переосмислити усталені наукові уявлення, висвітлити нерозв’язані проблеми та відкриває перспективні напрями для подальших студій.

Одним із ключових завдань сучасної мовознавчої науки є вивчення природи мови, а також мовної й концептуальної картини світу як її похідних. Цей напрям має велике значення в умовах активізації інтеграційних процесів у науці, формування нових міждисциплінарних підходів, вдосконалення понятійно-методологічного апарату досліджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливу інтерес дослідників викликає концепт як складник концепційної картини світу та елемент концептосфери конкретного етносу. До вивчення концепту й концептології як лінгвістичної дисципліни зверталися як зарубіжні, так і українські науковці: Л. Мініч, Т. Радзівська, В. Жайворонок, В. Іващенко, Т. Космеда, В. Кононенко, О. Селіванова, Н. Слухай, М. Алефиренко, А. Вежбицька, С. Воркачов, В. Карасик, В. Красних, Д. Лакофф, В. Маслова, З. Попова, М. Піменова, Г. Слишкін, Й. Стернін, Ю. Степанов, У. Чейф, О. Шмельов, Дж. Кемені, Ч. Пірс, Г. Фреге, Дж. Дельоз, Ф. Гаватарі, О. Тараненко, Д. Гудков, І. Захарченко, О. Кубрякова, В. Дем’янков, О. Залевська, В. Старко, І. Штерн, А. Лисиченко та Л. Грузберг.

Незважаючи на значну увагу до концептів у різних наукових парадигмах, питання осмислення концепту як елементу національної концептосфери залишається недостатньо дослідженим і продовжує викликати суперечливі інтерпретації. У зв’язку з цим проблематика є особливо актуальною в межах міждисциплінарних дослідницьких стратегій новітньої гуманітаристики.

Мета дослідження – виявити особливості мовної репрезентації концепту *воїн* у сучасному українському масмедійному дискурсі в умовах повномасштабної російсько-української війни, схарактеризувати його когнітивні, семантичні, ідеологічні та лінгвокультурні ознаки, а також проаналізувати трансформацію цього концепту в національній концептосфері під впливом актуальних соціальних-політичних обставин.

Об’єкт дослідження – масмедійний дискурс сучасної України.

Предмет дослідження – особливості реалізації концепту «воїн» у масмедійному просторі в умовах російсько-української війни 2022 року.

Методи дослідження: у ході дослідження було застосовано методи наукового аналізу, інтерпретації результатів, системного підходу, а також метод науково-методичного аналізу. Зазначені методи дозволили здійснити цілісне дослідження теми та сформулювати основні елементи наукової аргументації.

Виклад основного матеріалу. Мова та культура – це взаємозалежні й взаємозумовлені соціальні феномени. Мова не лише відображає матеріальну та духовну культуру народу, а й виступає її безпосереднім проявом. Саме тому для дослідження різних аспектів культури мовознавці звертаються до аналізу мови, оперуючи поняттям мовної картини світу. Мова постає своєрідним дзеркалом між індивідом і навколишнім світом, за допомогою якого людина здатна пізнавати ключові властивості дійсності (Заремська, 2011: 396).

За спостереженням В. В. Жайворонка, людина бачить світ через призму особистого досвіду, і тому навколишня дійсність постає в її свідомості у тому вигляді, у якому її пізнає та осмислює суб’єкт. Світоглядна картина світу – це результат ментальної діяльності людини, який сформований не через фізичну взаємодію, а завдяки мисленню та пізнанню. Через рідну мову людина сприймає й переосмислює реальність, тож світ для неї постає таким, якою є її мова. У зв’язку з цим сучасна лінгвістика все більше тяжіє до антропоцентричного підходу, акцентуючи увагу на ролі людини у мові та значенні мови для людини. Кожна мовна одиниця так виявляє певний фрагмент навколишнього концептуального простору, слугуючи засобом його вербалізації (Жайворонок, 2002: 53).

З огляду на наведене можна зробити висновок, що мовна картина світу є узагальненою сумою знань про реальність, зафіксованою у формі мовних знаків.

Повноцінне пізнання світу передбачає задіяння усіх каналів сприйняття – почуттів, розуму та волі. Саме на цьому принципі ґрунтована робота таких наукових напрямів, як когнітивна лінгвістика та лінгвокультурологія. Зокрема когнітивна лінгвістика розглядає мову як універсальний когнітивний механізм – як знакову систему, що слугує для репрезентації, кодування та перетворення інформації (Ільченко, 2019: 72).

У зв’язку з цим ключовим у когнітивному підході постає поняття знання, а також способи його мовного моделювання та представлення. Оскільки мова є головним засобом фіксації, зберігання та передачі знань, саме вона перебуває у центрі уваги дослідників.

Аналіз концептів здійснений у межах теорії ментальності. Поняття ментальності означає світогляд, сформований у межах категорійного апарату рідної мови. Цю теорію активно застосовують у низці наук, зокрема у когнітивній лінгвістиці. Концепт, як ментальний конструкт, відображає світогляд людини, її бачення світу, осмисленого крізь призму особистого та етнокультурного досвіду, а також через мовну інтерпретацію дійсності (Гадуза, 2018: 24).

Характерною рисою української ментальності є багатовікове прагнення до незалежності, яке часто було супроводжене трагічними подіями, боротьбою, втратами – й нині триває у формі збройного опору, що наділене жертвами, болем і мужністю (Бондар, 2016: 111).

Українська мовна картина світу також демонструє специфічне ставлення до участі жінок у збройному конфлікті, опираючись на історичний досвід нації. Дослідження масмедійного дискурсу свідчить про те, що у 64% випадків воїнами вважаються чоловіки, і лише у 36% текстів наявна актуалізація жіночих образів у воєнному контексті.

Також були зафіксовані стереотипні уявлення про зовнішній вигляд воїна, зокрема: атлетична статура (*рослий, дужий, плечистий*), фізична міць (*м’язистий, кремезний*), риси характеру (*суворий, безжальний, холонокровний*), а також концепт *природжений воїн*, що вказує на вроджене покликання до захисту.

Сакральний аспект української лінгвокультури тісно пов'язаний із концептом *війна*. Символічними маркерами виступають божества, святі образи, ікони, храми – когнітивні ознаки релігійної сфери, які в масмедійному матеріалі складають 11,8% прикладів.

На підставі етимологічного аналізу виділено 7 базових ознак концепту: *бойовий клич, військо, підкорення, полювання, прагнення, цілеспрямованість, мета*. У словникових дефініціях виокремлено 6 понять: *військовий, визволитель, босць, військовослужбовець, солдат, досвідчений у військовій справі*.

Натомість у мовному матеріалі зафіксовано ще 14 додаткових концептуальних характеристик, які не зафіксовані у словниках: *оборонець, герой, патріот, сміливий чоловік, взірць для наслідування, самопожертва, учасник війни, тощо*.

Поняттєві характеристики концепту «війн» у сучасній українській мові мають багатовимірний зміст, що виходить за межі суто військового професіоналізму. Цей концепт інтегрує морально-етичні настанови, символічні моделі поведінки та духовні орієнтири, які визначають не лише функційну роль війна, а й його соціально-культурну значущість. Зокрема в семантичному полі поняття «війн» простежений тісний зв'язок з категоріями чести, жертвності, відповідальності й героїзму, що відображено у мовних засобах номінації та дискурсивних практиках.

В історичному аспекті образ війна в українській культурі був сформований під впливом етноментальних уявлень, що корелюють із фольклорними та літературними архетипами богатиря-захисника. У цьому контексті війн постає не лише як учасник бойових дій, а й як носій національної ідентичності та ідеологічних настанов, що транслиються через епічні та ліро-епічні наративи. Особливу роль відіграє символіка зброї, одягу та ритуалів, які підкреслюють сакральний вимір війнської доблесті.

Крім того, концепт *війн* зіставлений з національними символами (*герб, прапор*), культурною пам'яттю (*могили, пісні, мариші, пам'ятники*), місцями героїчної слави (*фортеці, міста-герої*). Так українці цінують героїчне минуле та його носіїв – захисників Батьківщини.

У контексті сучасних соціально-політичних трансформацій, спричинених повномасштабною російською агресією, концепт *війн* зазнав глибинного переосмислення в українському дискурсі. Зокрема його конотативний складник суттєво змінився, набувши чітко окресленого позитивного забарвлення. У масовій свідомості українців це поняття асоціюється передусім із категоріями захисника, героя, визволителя, що відображає колективну оцінку війнської ролі у процесі національного спротиву та державотворення.

Значущим аспектом цього семантичного зсуву є посилення морально-етичних та символічних параметрів війнської ідентичності. У контексті української війнської культури війна більше не розглядають лише як учасника бойових дій, а як носія ідеологічних та духовних цінностей, втілення боротьби за свободу та відродження національної суб'єктності. Така трансформація простежена в мовній номінації, дискурсивних практиках, а також у структурі суспільних наративів, де війнська доблесть набуває центрального місця в актуальному національному міті.

У низці випадків спостерігаємо тенденцію до семантичного зближення або отождолення лексем «війн», «герой», «захисник», «патріот». Журналісти вживають ці слова як синонімічні або як такі, що взаємно підсилюють одне одного в контексті воєнного дискурсу. Так, наприклад, у повідомленні ТСН зазначено: «Сьогодні на Житомирщині прощалися із 22-річним героєм України. Двадцятидворічний війн брав участь у бойових діях у зоні проведення бойових дій» (ТСН, 21.05.2022).

Однак медіадискурс не обмежений репрезентацією героїчної смерті війнів. Це доводить те, що з 2020 року починають публікувати новини, у яких висвітлене повсякденне життя на нульовій та передових зонах, а також долі мешканців окупованих територій. Зокрема матеріал ТСН має заголовок: «Чим живуть війни в окупації та чи мріють повернутися в Україну» (ТСН, 15.01.2020). Хоча журналісти уникають надмірної жорстокості у зображенні подій, емоційно насичену лексику все ще використовують: «Мікрорайон Східний потону в крові» (24.01.2020), «Ця територія нафаршована війною» (05.01.2020).

Після початку повномасштабного вторгнення у 2022 році риторика медіа стала суттєво трансформованою. Концепт *війн* став звичним і важливим елементом медіапростору. Йому приписують такі ознаки як незламність, героїзм, жертвність. Часто використовують синонімічний ряд: «герой», «захисник», «визволитель», «незламний».

Однією з характерних тенденцій є отождолення поняття «війн» і «козак». У «Великому тлумачному словнику сучасної української мови» подано значення слова «козак» як «парубок, юнак узагалі» та «відважний, завзятий, хоробрий чоловік». У сучасних ЗМІ саме ця сема («відважний, завзятий, хоробрий») виявляється домінантною у дихотомії «війн–козак» (Бусел, 2017). Наприклад, у повідомленні ТСН ідеться: «Напередодні Дня Незалежності України біля центральної будівлі Служби безпеки урочисто відкрили скульптурну композицію «Козак-переможець», присвячену українським захисникам... За задумом авторського колективу, козак-війн долає алегоричний образ зла, що намагається наповзти на Україну» (ТСН, 14.06.2022).

Чільне місце в актуалізації концепту посідає *кіборг*. Після трагедії у Донецькому аеропорті він увійшов до медіапростору як позначення війнів, які виявили надлюдську витримку та незламність. Зокрема у повідомленні 5 каналу зазначено: «Президент нагородив 76 війнів АТО, дві третини з них – «кіборги»» (5 канал, 01.03.2016).

Медійники також часто поєднують кілька синонімів у межах одного слововживання, що дозволяє точніше й повніше розкрити концепт *війн*. Наприклад: «Та, на жаль, війн-патріот загинув. Тіло його було ідентифіковано, і ось 20 червня героя поховали на батьківщині. Вишановували Василя Володимировича у Горині... і в Устинівці, де народився війн-захисник...» (УНІАН, 17.02.2021).

Узагальнюючи, можна констатувати, що дослідження мовної репрезентації концептів є важливим інструментом для аналізу етнічної та індивідуальної мовної свідомості, а також когнітивних структур носіїв мови. Концепт *війн* посідає ключове місце у сучасному культурному ландшафті України, відображаючи історичні, соціальні та ідеологічні трансформації, що відбуваються в суспільстві. У контексті збройного протистояння його семантика стає ширшою, набуваючи нових конотативних нашарувань, які посилюють асоціацію із героїзмом, жертвністю, честю та національною гідністю.

Таке переосмислення концептуального змісту зумовлює зміни в мовній номінації та дискурсивних практиках, сприяючи формуванню нового символічного коду, що визначає війна не лише як учасника війнських дій, а як носія національної ідеї, етичних та моральних принципів, важливих для конструювання колективної ідентичності. У цьому контексті війн постає

як стрижнева фігура сучасного українського суспільного наративу, що втілює ідею незламності, боротьби та самопожертви задля загального блага.

У сучасному медіапросторі концепт *воїн* широко функціонує в найрізноманітніших контекстах, набуваючи різних номінативних форм залежно від жанрової належності тексту, його тематики та стилістичної тональності.

У сфері новинної журналістики, особливо в репортажах щодо збройного конфлікту, концепт *воїн* найчастіше реалізований через нейтральні професійні номінації: *солдат*, *військовослужбовець*, *боєць*. Такі лексеми вживають переважно в інформативних повідомленнях щодо бойових дій, руху військової техніки, ротацій, втрат та нагороджень.

У художніх творах військової тематики, кінематографі та телевізійних серіалах образ воїна персоналізують через індивідуалізовані образи героїв, у яких реалізують ціннісні настанови певного суспільства. Тут номінації залежать від характеру персонажа, його функції в сюжеті, емоційного забарвлення репрезентації.

У соціальних мережах та блоговому просторі концепт *воїн* часто вживають у метафоричному або переносному значенні. Зокрема він може позначати людину, яка демонструє витривалість, силу духу, дисциплінованість і самозреченість у контекстах, пов'язаних із саморозвитком, здоровим способом життя чи психологічною стійкістю. Так функціонування концепту виходить за межі суто військового розуміння.

Особливістю масмедійної репрезентації є також наявність чітко протиставлених образів *«свій – чужий»*. Кожна зі сторін збройного конфлікту формує специфічну концептуальну модель, у якій *«свій»* воїн постає як героїчна постать, а *«чужий»* – як загроза або уособлення зла. Це відображає дію національної концептосфери, яка об'єктивує знання про дійсність у свідомості індивіда.

Відповідно лексеми на позначення супротивника мають негативну конотацію: *бойовики*, *терористи*, *окупанти*, *ворог*, *засарбники*. Натомість представники власних Збройних сил репрезентовані позитивно – через такі номінації, як *воїни*, *захисники*, *герої* (Кравець, 2017: 97).

Унаслідок концептуалізації і категоризації досвіду українського народу, значення слова *воїн* зазнало змін: його семантика розширилася, охоплюючи нові змістові компоненти. Цей процес був супроводжений активною вербалізацією концепту, що дало змогу виявити його глибинну культурно-семіотичну природу. Наявність чіткого мовного вираження концепту свідчить про його високий ступінь концептуальної опрацьованості у свідомості носіїв певної мови й культури.

Поширене вживання усталених та нових лексем, що відображають концепт *воїна*, є наслідком резонансних суспільно-політичних подій та їх масового відображення в інформаційному просторі. Так концепт стає інструментом, який дозволяє інтегрувати текстовий та екстратекстовий простори у єдину семантичну структуру.

У свідомості українців концепт *воїн* набуває виразного антропоцентричного забарвлення. В. Жайворонок зазначає, що антропоцентричний підхід до пізнання світу передбачає розгляд особистості як осередку свідомості, здатного віддзеркалювати навколишню дійсність та інтерпретувати її через власний досвід (Жайворонок, 2017: 99). У цьому контексті воїн у медійному дискурсі зображений не лише як солдат, а й як особистість – батько, син, чоловік, брат, що дозволяє глибше відчувати трагізм і героїку його образу.

Висновки. Отже, аналіз концепту *воїн* у масмедійному дискурсі сучасної України, зокрема у контексті повномасштабної війни 2022 року, засвідчив його значну культурну та ідеологічну трансформацію. У межах когнітивно-дискурсивного підходу виявлено, що концепт *воїн* виконує не лише номінативну функцію, а й виступає важливим маркером національної ідентичності, символом героїзму, мужності, жертвовності та патріотизму.

Профілізація концепту в медіапросторі демонструє його активне переосмислення: від нейтрального позначення учасника бойових дій до символу національного спротиву, незламності духу й культурної пам'яті. У публіцистичних текстах воїн зображений не лише як солдат, але і як людина, що втілює духовні цінності нації – відвагу, відданість, здатність до самопожертви.

У межах дослідження простежено взаємозв'язок між концептом *воїн* і національною концептосферою, яка реалізована в мові через ідеологічно, емоційно та символічно навантажені лексеми: *захисник*, *герой*, *патріот*, *кіборг*, *козак*. Особливо важливою є тенденція до формування нових смислових нашарувань у межах концепту завдяки впливу сучасного історичного досвіду та масової комунікації.

Номінативне поле концепту виявило жанрову та стилістичну варіативність його репрезентації: від офіційно-нейтральної до емоційно-піднесеної. Це дає змогу говорити про його поліфункційність у сучасній українській лінгвокультурі.

Перспективи подальших досліджень пов'язано з вивченням суміжних мілітарних концептів (*армія*, *солдат*, *генерал*, *полковник*, *воєвода*, *богатыр*), а також з аналізом їхніх відповідників у інших мовах та лінгвокультурах, що сприятиме глибшому розумінню типології воєнних концептів у міжкультурному вимірі.

Література:

- Бондар Н. Образні модифікації концепту війна в текстопросторах братів Тютюнників. *Філологічні науки*. Полтава, 2016. Вип. 23. С. 111–118.
- Великий тлумачний словник сучасної української мови /уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – Ірпінь: Перун, 2017. 1736 с.
- Гадуза О. М. Концепт як ментальне утворення у когнітивній лінгвістиці. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Одеса, 2018. Вип. 36. Т.2. С. 22–24.
- Жайворонок В. В. Українська етнолінгвістика: Нариси : навч.посіб. для студ. вищ.навч. закл. Київ : Довіра, 2017. 262 с.
- Жайворонок В. В. Проблема концептуальної картини світу та мовного її відображення. *Культура народів Причорномор'я*. Київ, 2002. Вип. 32. С. 51–53.
- Заремська І. М. Мовна картина світу як об'єкт лінгвістичних досліджень. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*. Київ, 2011. Вип. 7. С. 396–401.
- Ільченко О. А. Метафора як засіб евфемізації мови ЗМІ. *Південний архів (філологічні науки) : зб. наук. праць*. 2019. № 79. С. 72–75.
- Кравець Л. В. Метафора як засіб творення картини світу у мові ЗМІ. *Одеський лінгвістичний вісник*. Одеса, 2017. Спецвипуск. С. 97–100.
- Підкамінна Л. В. Моделювання концепту «воїн» у сучасних українських ЗМІ. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова*. Серія 8. Філологічні науки (мовознавство і літературознавство). Київ, 2017. Вип.7. С. 105–112.

10. Приблуда Л. М. Структура та стилістичні функції вторинних номінацій в українській художній прозі початку ХХІ століття : автореф. дис.... канд. філол. наук : 10.02.0. Київ, 2018. 18 с.

References:

1. Bondar N. Obrazni modyfikatsiyi kontseptu viyna v tekstoprostorakh brativ Tyutyunnykiv [Figurative modifications of the concept of war in the text spaces of the Tyutyunnyky brothers]. *Filolohichni nauky*. Poltava, 2016. Vyp. 23. S. 111–118 [in Ukrainian].
2. Velykyy tlumachnyy slovnyk suchasnoyi ukrayins'koyi movy [Large Explanatory Dictionary of the Modern Ukrainian Language] / Uklad. i holov. red. V.T. Busel. – Irpin': Perun, 2017. 1736 s [in Ukrainian].
3. Haduza O. M. Kontsept yak mental'ne utvorennia u kohnityvnyi linhvistytsi [Concept as a mental entity in cognitive linguistics]. *Naukovyy visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*. Odesa, 2018. Vyp. 36. T.2. S. 22–24 [in Ukrainian].
4. Zhayvoronok V. V. Ukrayins'ka etnolinhvistyka: Narysy [Ukrainian ethnolinguistics: Essays] : navch.posib. dlya stud. vyshch.navch. zakl. Kyiv : Dovira, 2017. 262 s [in Ukrainian].
5. Zhayvoronok V.V. Problema kontseptual'noyi kartyny svitu ta movnoho yiyi vidobrazhennia [The problem of the conceptual picture of the world and its linguistic reflection]. *Kul'tura narodov Prychernomor'ya*. Kyiv, 2002. Vyp. 32. S. 51–53 [in Ukrainian].
6. Zarems'ka I. M. Movna kartyna svitu yak ob'yekt linhvistychnykh doslidzhen' [The linguistic picture of the world as an object of linguistic research]. *Naukovyy chasopys NPU imeni M.P. Drahomanova*. Kyiv, 2011. Vyp. 7. S. 396–401 [in Ukrainian].
7. Il'chenko O. A. Metafora yak zasib evfemizatsiyi movy ZMI. Pivdennyi arkhiv (filolohichni nauky) [Metaphor as a means of euphemizing media language. Southern Archive (philological sciences)] : zb. nauk. prats'. 2019. № 79. S. 72–75 [in Ukrainian].
8. Kravets' L. V. Metafora yak zasib tvorennia kartyny svitu u movi ZMI. Odes'kyy linhvistychnyy visnyk [Metaphor as a means of creating a picture of the world in the language of the media]. Odesa, 2017. Spetsvypusk. S. 97–100 [in Ukrainian].
9. Pidkaminna L. V. Modelyuvannya kontseptu «voyin» u suchasnykh ukrayins'kykh ZMI [Modeling the concept of «warrior» in modern Ukrainian media]. *Naukovyy chasopys NPU im. M. P. Drahomanova*. Seriya 8. *Filolohichni nauky (movoznavstvo i literaturoznavstvo)*. Kyiv, 2017. Vyp.7. S. 105–112 [in Ukrainian].
10. Prybluda L. M. Struktura ta stylistychni funktsiyi vtrynykh nominatsiy v ukrayins'kyy khudozhniy prozi pochatku KhKhI stolittia [Structure and stylistic functions of secondary nominations in Ukrainian fiction of the early 21st century] : avtoref. dys.... kand. filol. nauk : 10.02.0. Kyiv, 2018. 18 s [in Ukrainian].